

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX05TLMCC
prvotní identifikátor

odbor archivní správy a spisové služby
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV- 79246-4/AS-2021

Praha 30. července 2021

Metodika k vedení jmenného rejstříku po novele zákona č. 499/2004 Sb.

Novela zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „archivní zákon“), provedená zákonem č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, se dotkla rovněž ustanovení § 64 archivního zákona, upravujícího vedení jmenných rejstříků. Starší metodika byla proto aktualizována a uvedena do souladu s požadavky novely archivního zákona.

Metodický návod k tvorbě jmenných rejstříků

Jmenné rejstříky obsahují důvěryhodné, správné a ověřené údaje, které každý veřejnoprávní původce potřebuje při příjmu, evidenci, vyřizování a odesílání dokumentů, a to jak o fyzických, tak i právnických osobách. Jsou základním nástrojem užívaným k organizaci a vyhledávání informací. Slouží zejména k systematickému zpracování informací, jejich organizaci a vyhledávání podle fyzických osob, podnikajících fyzických osob či právnických osob. V rejstříku jsou vždy uchovávány tzv. klíče a odkazy. Klíčem jsou určité lexikální jednotky (např. jméno + příjmení + adresa, identifikátor datové schránky apod.), odkaz je tvořen konkrétní vazbou mezi rejstříkem a dokumentem obsahujícím příslušný klíč. Odkaz je obvykle bezvýznamový identifikátor (takový identifikátor, při jehož použití nelze bez dalších údajů jednoznačně identifikovat osobu).

Vyústěním nových požadavků na ochranu osobních údajů byla novela zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AZ“), která nabyla účinnosti dne 24. dubna 2019. Zásadní změnou proti staršímu stavu se stalo povinné vedení jmenného rejstříku, tvořícího samostatnou funkční součást evidenční pomůcky s metadaty (obsahujícími též osobní údaje). Účelem jeho povinného vedení je rovněž realizace práva subjektu údajů na přístup k osobním údajům podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 65/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Vzhledem k rozsahu požadavků na vedení jmenného rejstříku došlo další novelou AZ ke zpřesnění či naopak vypuštění vybraných povinností.

Současná novelizace AZ je provedena zákonem číslo 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci. Všechna ustanovení týkající se vedení jmenných rejstříků nabývají účinnosti 24. 7. 2021.

AZ stanoví, že pokud určení původci dokumentů vykonávají spisovou službu v elektronické podobě v elektronickém systému spisové služby, vedou jako samostatnou funkční část evidenční pomůcky jmenný rejstřík v elektronické podobě, určený pro automatické zpracovávání údajů o odesílatelích a adresátech dokumentů evidovaných v evidenční pomůcce a jiných osobách, jichž se dokumenty evidované v evidenční pomůcce týkají. Vykonávají-li určení původci spisovou službu v listinné podobě, mohou vést jako samostatnou funkční část evidenční pomůcky jmenný rejstřík v listinné podobě, určený pro zpracovávání údajů o odesílatelích a adresátech dokumentů evidovaných v evidenční pomůcce a jiných osobách, jichž se dokumenty evidované v evidenční pomůcce týkají.

Stanovení rozsahu údajů o fyzických a právnických osobách ve jmenném rejstříku, které je možné evidovat fakultativně, odpovídá požadavkům prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1501 o rámci interoperability podle čl. 12 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu. V příloze nařízení je zveřejněn minimální soubor osobních identifikačních údajů, dostačující pro účely identifikace fyzické nebo právnické osoby v přeshraničním kontextu. S ohledem na využití údajů vedených ve spisové službě je proto žádoucí ve jmenných rejstřících evidovat stejné údaje, jako jsou uváděny ve zmíněném prováděcím nařízení v souvislosti s požadavkem na identifikaci fyzické nebo právnické osoby.

1. Minimální soubor údajů pro fyzické osoby musí obsahovat všechny tyto povinné atributy:

- a) současné (současná) příjmení,
- b) současné jméno (jména),
- c) datum narození,
- d) jedinečný identifikátor vytvořený odesílajícím členským státem v souladu s technickými specifikacemi pro účely přeshraniční identifikace a pokud možno následně neměnný (např. číslo pasu, občanského průkazu).

2. Minimální soubor údajů pro právnické osoby musí obsahovat všechny tyto povinné atributy:

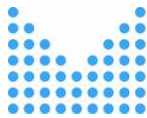
- a) současný oficiální název;
- b) jedinečný identifikátor vytvořený odesílajícím členským státem v souladu s technickými specifikacemi pro účely přeshraniční identifikace a pokud možno následně neměnný.

Příloha výše uvedeného nařízení dále uvádí možnost zaznamenat o fyzické nebo právnické osobě jeden nebo více z dalších údajů. O fyzické osobě jsou to tyto další údaje:

- a) jméno (jména) a příjmení při narození;
- b) místo narození,
- c) současná adresa,
- d) pohlaví.

O právnické osobě jsou to tyto další údaje:

- a) současná adresa,
- b) identifikační číslo pro účely DPH,
- c) daňové registrační číslo,
- d) identifikační kód uvedený v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES,

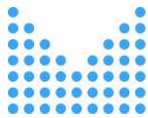

- e) identifikační kód právnické osoby uvedený v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 1247/2012,
- f) registrační a identifikační číslo hospodářských subjektů (EORI), uvedené v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 1352/2013 (3),
- g) číslo pro účely spotřebních daní stanovené v čl. 2 bodu 12 nařízení Rady (ES) č. 389/2012.

Ustanovení § 64 odst. 5 AZ proto s ohledem na výše uvedené požadavky stanoví údaje, které jsou ve jmenném rejstříku vedeny o osobě vždy:

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, jde-li o fyzickou osobu,
- b) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se zpravidla k této osobě nebo druhu podnikání, jde-li o podnikající fyzickou osobu nezapsanou v obchodním rejstříku,
- c) obchodní firma nebo název, jde-li o podnikající fyzickou osobu zapsanou v obchodním rejstříku nebo právnickou osobu,
- d) identifikační číslo osoby, pokud bylo přiděleno,
- e) identifikátor datové schránky, pokud byla zřízena, a
- f) bezvýznamový identifikátor pro potřeby výkonu spisové služby (Pozor! Povinnost nastala dříve jen v případech, kdy bezvýznamový identifikátor byl osobě přidělen, kdežto nově se zavádí jeho povinné vedení pro každou osobu vedenou ve jmenném rejstříku),
- g) odkaz na dokument, jehož je osoba odesílatelem, adresátem nebo se jí jinak týká a u něhož shledal určený původce potřebu vedení odkazu, případně odkaz na spis, jehož je takový dokument součástí. Tato povinnost je nová a umožňuje plné využití jmenných rejstříků v případě fyzických osob velice rychle určit veškeré dokumenty veřejnoprávního původce, kde se vyskytují osobní údaje konkrétní fyzické osoby. Při její implementaci je nutné respektovat ustanovení § 25 odst. 3 vyhlášky č. 259/2012 a neumožnit vyhledání všem uživatelům, ale pouze stanoveným osobám.

Určité komplikace veřejnoprávním původcům mohou vzniknout při nesprávném využívání bezvýznamového identifikátoru. Tato povinnost souvisí s tzv. „záměrnou ochranou osobních údajů“. S ohledem na povinnosti vyplývající zejména z ustanovení § 25 odst. 2 vyhlášky č. 259/2012 Sb., který stanovuje povinnost veřejnoprávního původce ověřovat přesnost údajů vedených ve jmenných rejstřících, je nutné v souladu s ustanovením § 10 zákona č. 111/2009 Sb. k fyzickým osobám ztotožněným v rámci výkonu agendy spisové služby v základním registru obyvatel přiřadit tzv. agendový identifikátor fyzické osoby podle ustanovení § 9 uvedeného zákona. Pokud není možné z různých důvodů fyzickou osobu jednoznačně ztotožnit a ověřit údaje o ní v registru obyvatel, pak se v této položce uvede takový bezvýznamný identifikátor, který bude v rámci agendy spisové služby jedinečný.

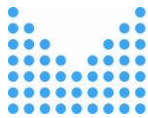

Povinné zavedení bezvýznamového identifikátoru souvisí přímo s čl. 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Jelikož pro záměrnou ochranu osobních údajů jsou metody využívání pseudonymizace (nahrazení osobně identifikovatelného materiálu umělými identifikátory) a šifrování (kódování zpráv, aby je mohly číst pouze oprávněné osoby) zcela typickými, jejich povinné používání proto bylo stanoveno v AZ právě v souvislosti s vedením jmenných rejstříků. Vzhledem k požadavku zákona o základních registrech se pak bezvýznamný identifikátor užívá jen k jednoznačnému určení fyzické osoby pro účely výkonu agendy, ke které byl přidělen – v případech podle ustanovení § 64 odst. 5 písm. f) AZ je to pro potřeby výkonu spisové služby. Pseudonymizací se dosáhne stavu, že údaje na základě bezvýznamového identifikátoru využívaného v dalších evidencích již nemohou být přiřazeny konkrétnímu subjektu údajů bez použití dodatečných informací, pokud jsou dodrženy další podmínky nařízení na ochranu osobních údajů. Tyto dodatečné informace musí být uchovávány odděleně a vztahují se na ně technická a organizační opatření, která zajistí, že nebudou moci být neoprávněnými osobami přiřazeny identifikované či identifikovatelné fyzické osobě.

V budoucích právních úpravách pak lze očekávat rozšíření povinností právě s ohledem na využívání bezvýznamných identifikátorů včetně požadavků na šifrování údajů ve jmenných rejstřících, zejména tehdy, kdy by elektronické spisové služby byly provozovány v cloudových řešeních (při správném využívání údajů ze jmenných rejstříků by měly být osobní údaje v databázích uloženy pouze ve jmenném rejstříku a ve všech relačních vazbách by měl být používán pouze bezvýznamový identifikátor).

Novela AZ upravuje rovněž mazání údajů o fyzické osobě, vedené ve jmenném rejstříku v elektronické podobě. Povinnost stanoví proto, že po vyřazení dokumentů/spisů obsahujících osobní údaje ve skartačním řízení nebo mimo skartační řízení je samozřejmě nezbytné vymazat (odstranit) ze jmenného rejstříku také metadata, týkající se příslušné osoby. Vyskytuje-li se v záznamu příslušné osoby ve jmenném rejstříku více odkazů na dokumenty/spisy, v nichž je vedena, pak se smaže samozřejmě vždy jen odkaz na dokument/spis, který byl vyřazen ze spisové služby ve skartačním nebo mimoskartačním řízení.

AZ původně stanovil, že údaj se vymaže nejpozději po uplynutí tří let ode dne předání dokumentů/spisů, k nimž se údaje o fyzické osobě vztahovaly, archivu nebo jejich zničení. Lhůta počínala běžet po vyřazení dokumentu/spisu ve skartačním řízení nebo mimo skartační řízení, a také po vyřazení dokumentu z evidence (např. z důvodu postoupení bez ponechání stejnopisu dokumentu s údaji o osobě). Stanovení délky skartační lhůty se ponechávalo na původci, nesmělo však přesáhnout uvedené 3 roky.

AZ nyní stanoví, že veřejnoprávní původce je povinen takové údaje přímo vymazat, a to nejpozději po uplynutí tří let ode dne předání dokumentů a spisů, ke kterým se údaje o fyzické osobě vztahovaly, archivu nebo jejich zničení. Jde tedy o přísnější formulaci povinnosti přímého vymazání vedených osobních údajů o fyzických osobách ve jmenném rejstříku bez jejich vyřazování ve skartačním řízení nebo mimo skartační řízení.

Novela AZ rovněž ruší bez náhrady starší ustanovení § 64 odst. 8 AZ. To dříve umožňovalo, aby k vedení jmenného rejstříku mohly být užívány údaje o odesílateli dokumentu, adresátovi dokumentu nebo jiné fyzické osobě, jíž se dokument týká, pokud je jejich zdrojem spis vedený veřejnoprávním původcem. Jelikož však veřejnoprávní původci jsou v souladu s ustanovením § 25 vyhlášky č. 259/2012 Sb. povinni ověřovat přesnost údajů, případně tyto údaje doplňovat ze zdrojů souvisejících s plněním jejich povinností (např. základní registry v souladu s ustanovením § 5 zákona č. 111/2009 Sb.), a protože se s ohledem na novelizované znění právních předpisů v souvislosti se zákonem č. 261/2021 Sb. mění také způsob a rozsah subjektů čerpající údaje ze základních registrů, stalo se toto ustanovení nadbytečným.

Novela AZ tak potvrzuje povinné vedení jmenného rejstříku jako samostatné funkční části evidence dokumentů. Jedná se tedy o samostatnou část evidence dokumentů, obsahující v případě fyzických osob jejich osobní údaje. To je také jeden z hlavních účelů povinného vedení jmenných rejstříků, totiž soustředit osobní údaje osob v jedné databázi a pro běžnou činnost využívat místo osobních údajů jen bezvýznamové identifikátory osoby. To je také zásadní rozdíl od staršího způsobu vedení přehledů o osobách (adresář, databáze kontaktů apod.). Jmenný rejstřík má pevně stanovený rozsah údajů, které může obsahovat, a dále také rozsah povinných údajů, které musí být vedeny. Z hlediska architektury spisových služeb a evidencí dokumentů se tedy jedná skutečně o novou funkční část evidence dokumentů.

Aby bylo dosaženo komplexní ochrany osobních údajů, veřejnoprávní původce musí vést jmenný rejstřík pro všechny evidence dokumentů. Postupně by se tak měly stát jediným zdrojem osobních údajů o fyzických osobách, podnikajících fyzických osobách a právnických osobách pro všechny vedené evidence. Smyslem vytváření jmenného rejstříku je tedy vytvoření evidence osobních údajů v rámci spisové služby veřejnoprávního původce pouze v jedné databázi (jmenný rejstřík). Právě proto jsou jmenné rejstříky označeny v AZ jako samostatná funkční část evidenční pomůcky. Nelze je proto vést jako „část nebo součást“ evidencí externích subjektů, adresářů a podobně.

Další povinnosti původce dokumentů související s vedením jmenných rejstříků obsahuje vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve

znění pozdějších předpisů. V ustanovení § 25 zakotvuje zejména povinnost zabezpečení přístupu k rejstříku jen oprávněným osobám, dále povinnost kontroly správnosti či opravu vedených údajů při každém příjmu nebo odeslání dokumentu, povinnost stanovení podmínek ochrany osobních údajů vedených v rejstříku aj. Tyto povinnosti navazují na povinnost ověřovat (a to již od 1. srpna 2012) přesnost údajů vedených ve jmenných rejstřících podle evidenčních pomůcek či z dostupných zdrojů, jež má původce dokumentů k dispozici v souvislosti s plněním úkolů svěřených mu do působnosti (např. údaje o datové schránce apod.).

Tvorba jmenného rejstříku

Veřejnoprávní původce vede ve jmenném rejstříku vždy údaje subjektu údajů, jenž je odesílatelem nebo adresátem dokumentu, a dále vybraných subjektů údajů, jejichž údaje jsou v dokumentu/spisu uvedeny a o nichž shledal potřebu jejich vedení. V této oblasti došlo proti předchozímu stavu ke zmírnění povinnosti s ohledem na změnu rozsahu subjektu údajů, u kterých je veřejnoprávní původce povinen zpracovávat údaje. Původce dokumentů tak již není povinen zpracovávat údaje o všech subjektech údajů, jejichž údaje dokument/spis obsahuje, ale podle ustanovení § 64 odst. 4 věta první AZ vede tyto údaje kromě odesílatelů a adresátů též „o jiných osobách, jichž se dokumenty evidované v evidenční pomůcce týkají a u nichž původce shledal potřebu jejich vedení ve jmenném rejstříku“. To je zcela zásadní změna pojetí jmenných rejstřících, vracející ho k původnímu záměru, tedy vést evidenci pouze těch subjektů údajů, které jsou skutečně důležité pro vlastní výkon spisové služby a ochranu osobních údajů. Současně jsou tím řešeny problematické situace, kdy se podle znění od 24. 4. 2019 AZ muselo s ohledem na ustanovení nařízení na ochranu osobních údajů odůvodňovat, proč v některých situacích není možné zpracovat údaje o všech jiných subjektech údajů (například u petic či obdobných typů dokumentů, kde se mohou vyskytovat řádově až tisíce osobních údajů různých fyzických osob, případně o právnických osobách). Podle nově formulovaného požadavku tak je nařízena povinnost vést údaje o odesílatelích a adresátech dokumentů, vedení údajů o dalších subjektech údajů je pak v pravomoci veřejnoprávního původce podle jeho skutečné potřeby (např. údaje o subjektech údajů, které budou účastníky řízení, případně u kterých je očekáváno, že se stanou adresáty dokumentů souvisejících apod.).

Rozsah jmenného rejstříku stanoví s odvoláním na příslušnou právní úpravu vždy spisový řád původce dokumentů. Spisový řád dále stanoví, kdo je zodpovědný za doplňování jmenného rejstříku o údaje výše uvedených subjektů údajů a kteří zaměstnanci mají právo přístupu do rejstříku.

Práce se jmenným rejstříkem bude probíhat v několika etapách v souvislosti s životním cyklem dokumentu. Je možné ji v závislosti na posloupnosti prací s dokumentem rozdělit na vedení údajů o odesílatelích dokumentů, o adresátech dokumentů a o dalších osobách, jejichž údaje dokumenty obsahují. Rozdělení

povinností při vedení, resp. doplňování a opravách záznamů jmenného rejstříku je možné stanovit i jinak, než je uvedeno níže (např. podle časových možností jednotlivých součástí původce dokumentů, podle pověření zaměstnanců atp.).

1. Činnost podatelny

Z praktického hlediska je vhodné, aby údaje o odesílatelích dokumentů, které byly doručeny na úřední adresu původce pro doručování, byly vedeny v rámci podatelny. Podatelna původce dokumentů je většinou prvním místem původce dokumentů, které pracuje s doručenými dokumenty. Pokud jsou dokumenty doručeny na adresu původce, která není úřední adresou pro doručování, nebo mu jsou předány jiným způsobem, doporučuje se, aby takto doručené dokumenty byly také předávány k evidenci podatelny; podrobnosti musí stanovit spisový řád.

Podatelna podle výše uvedeného postupu ověří, zda již není odesílatel ve jmenném rejstříku zaznamenán a zda nedošlo ke změnám údajů. Pokud odesílatel není ve jmenném rejstříku zaznamenán, tak jej do jmenného rejstříku zavede, pokud je již zaznamenán, prověří, zda údaje v doručeném dokumentu odpovídají údajům zapsaným ve jmenném rejstříku a zda jsou správné a úplné. Do jmenného rejstříku poznamenává pouze údaje, které jsou dostupné z doručeného dokumentu a jež lze ověřit z dostupných zdrojů v souladu s ustanovením § 25 vyhlášky č. 259/2012 Sb., případně údaje, které je možné z těchto zdrojů získat (typicky například identifikátor datové schránky v případě úspěšného ztotožnění osoby oproti registru obyvatel nebo registru osob a podobně). Pokud se podle jména, příjmení a adresy, případně dalších údajů uvedených v dokumentu (např. rodné číslo nebo číslo OP) podaří ztotožnit osobu vůči zdrojům podle § 25 vyhlášky 259/2012 Sb., budou z nich současně získány další údaje, vyžadované podle ustanovení § 64 odst. 4 AZ (zejména identifikátor datové schránky).

Pokud se nepodaří fyzickou osobu ztotožnit (např. v dokumentu je uvedeno jen příjmení), přestože ji lze jednoznačně identifikovat (např. cizinci), pak nebude možné získat další údaje ze zdrojů uvedených v § 25 vyhlášky č. 259/2012 Sb. Pro plnění povinnosti podle ustanovení § 64 odst. 5 AZ se proto využijí údaje získané přímo z dokumentu, případně z evidence, kterou má původce k dispozici a jež obsahuje údaje získané od identifikované osoby již v minulosti.

Důležitou činností podatelny je doplňování jmenného rejstříku o vazbu mezi záznamem ve jmenném rejstříku a dokumentem, přičemž tato vazba se realizuje odkazem. Ustanovení § 64 odst. 5 písm. g) AZ připouští, že odkazem může být například jednoznačný identifikátor dokumentu, číslo jednacích dokumentu, spisová značka spisu nebo jiné označení zavedené původcem. Každá podatelna je schopna zaznamenat ve jmenném rejstříku jednoznačný identifikátor dokumentu. Pokud podatelna přiděluje evidovanému dokumentu také číslo jednacích (což nebývá vždy), musí způsob vazby mezi jmenným rejstříkem a dokumentem/spisem na úrovni

podatelny stanovit spisový řád původce (vazba na jednoznačný identifikátor dokumentu, nebo na číslo jednacích dokumentu). Vazba je podatelnu zaznamenána ve jmenném rejstříku buďto mechanicky, nebo automatizovaně (má-li eSSL takovou funkcionalitu zavedenu). Bude-li doručen podatelně spis, zaeviduje ho jako doručený dokument s odkazem ve jmenném rejstříku. Jen ve zřetel hodných případech nebo tehdy, stanoví-li tak spisový řád původce, s ním bude nakládat jako se spisem. Výsledkem výše uvedených činností tedy bude spojení záznamu ve jmenném rejstříku s dokumentem/spisem, případně se všemi dokumenty/spisy, v nichž se údaje o fyzické osobě vyskytují.

2. Činnost při vyřizování dokumentu

Po předání dokumentu podatelnu k dalšímu zpracování přechází práce se jmenným rejstříkem na součást původce, jíž byl dokument předán k vyřízení. Ta je následně odpovědná kromě vlastního vyřízení dokumentu zejména za doplňování jmenného rejstříku o údaje o adresátech, jimž jsou dokumenty odesílány. Tuto práci vykonává zpravidla zaměstnanec, jemuž byl předán dokument k vyřízení, neboť on navrhuje a předkládá nadřízenému návrh způsobu vyřízení dokumentu, případně další určený zaměstnanec. Důležité upozornění: ve jmenném rejstříku musí být povinně vedeny údaje o všech osobách, jimž jsou dokumenty zasílány.

Důležité je stanovení rozsahu subjektu údajů, o nichž se ve jmenném rejstříku vedou údaje, které nejsou ani odesílateli, ani adresáty dokumentů, ale v dokumentu se jejich osobní údaje vyskytují. Stanovení může být v některých případech složité (zejména pokud je v dokumentu/spisu uvedeno větší množství subjektů údajů). Musí proto vycházet zejména z potřeby původce na vyhledávání údajů svědčících subjektům údajů, jež jsou zpracovávány (souvislost především s požadavky ochrany osobních údajů), současně však musí ctít princip správného a ekonomického úřadování. Snadnější stanovení rozsahu subjektů údajů, jejichž údaje obsahuje dokument, je v případě, kdy takový subjekt údajů je současně odesílatelem či adresátem, neboť údaje o odesílateli a adresátovi jsou ve jmenném rejstříku vedeny povinně. V případě dalších subjektů údajů, jejichž údaje dokument/spis obsahuje, se ve jmenném rejstříku zaznamenají jen v případě, že u nich byla shledána potřeba jejich vedení. Typickým případem je podání, obsahující velký výčet svědků. Do jmenného rejstříku se doporučuje zaznamenat údaje zejména o subjektech údajů, s nimiž bude pracováno v dalším řízení (subjekty údajů, jichž se další průběh řízení bude týkat), byť v současné době nejsou adresáty nebo odesílateli dokumentu. Posouzení se musí řešit stejným způsobem, jako se posuzuje zpracování osobních údajů podle obecného nařízení na ochranu dat v obdobných případech (tedy zejména testy proporcionality, přiměřenosti nákladů apod.).

Jiná situace může nastat v případě, pokud je předchozím chybným zpracováním ve jmenném rejstříku zaznamenán údaj o doručení dokumentu prostřednictvím informačního systému datových schránek, načež bude při kontrole

zjištěno, že osobě, která dokument tímto způsobem odeslala, nebyla datová schránka zřízena. V tomto případě musí být údaj o datové schránce ve jmenném rejstříku v příslušném záznamu zrušen; ve jmenném rejstříku jsou údaje o datových schránkách vedeny výhradně jako součást informace o osobách, jimž byly zřízeny. V těchto případech nebude veřejnoprávní původce postupovat podle ustanovení § 17 odst. 1 věty poslední zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, podle níž má doručování do datové schránky absolutní přednost před ostatními způsoby doručování.

V návaznosti na výše uvedené usnesení je proto nutné postupovat shodně jako v případě, že adresát nemá datovou schránku zřízenou, neboť ji skutečně zřízenou neměl a nemá. Prostřednictvím datové schránky má být proto doručováno výhradně osobě, již byla zřízena.

3. Činnost původce při výmazu údajů ze jmenného rejstříku

Smyslem výmazu údajů ze jmenného rejstříku je ochrana údajů subjektu údajů, jehož údaje byly vedeny v dokumentu/spisu, který byl vyřazen z evidence ve skartačním řízení nebo mimo skartační řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že po vyřazení dokumentu/spisu z evidence mohou nastat dvě rozdílné situace, bude postup následující: pokud bude ve jmenném rejstříku uvedena vazba na více dokumentů/spisů, vymaže se jen vazba na vyřazený dokument/spis. Pokud však bude ve jmenném rejstříku uvedena vazba jen na jeden dokument/spis, který byl vyřazen, vymaže se celý záznam. K výmazu vazby nebo celého záznamu musí dojít nejdéle do tří let od vyřazení dokumentu/spisu, na který je odkazováno (viz ustanovení § 64 odst. 7 AZ).

PhDr. Jiří Úlovec
ředitel